

ta niiüd nii sugust santi ja halwa kaswusid, kus pahad usfid, sisalikud ja muud kahjulikud loomad elawad. Enne nägid ja Hinnoni orgus, kuidas laist inimene seest-poolt, niiüd waata, kuidas tema elu on." Siis sai pois Saboth aru, häbi ja kahetsemisega ütles ta: „Õppetaja, niiüd ma mõistan, miks sa mind nii suguste tühja, toleda ja kurwa paikadesse tood; mina olen iga pidi üsna nende jarnane!" Hillel aga wastas ja ütles: „Et sa minu sõnu ja õppetust ei tahtnud kuulda ega uskuda, tahtsin katsuda, kas mite looduse heal so südamesse mõiks tungida." — Saboth aga ütles liigutud südamega: „Jah, armasõppetaja, so nõu on hästi lorda läind; sa saad näha, ma tahan ennast parandada ja uut elu tänasest päewast peale hakkata.

Nõnda sündis ka. Saboth sai wirguks poisiks ja hakkas hoolega õppima; kaswas kangemaks nii sammuti mõistuse ja tarkuse kui ka ihu poolest. Siis wiis Hillel teda ühe hea ja ilusa orgu, mis kema jõe ääres oli, kus ilusad puud, rohud ja õied kaswafid, head kusutawat lõhna wälja andfiwad, ja kus igal pool magus tuule õht lehtas, nõnda et seda looduse ilu ei wõi üsna üles rääkida. — „Waata niiüd", ütles halli peaga õppetaja oma armja kooli poisi Sabothi wasta, „see on sinu elu fujo, nõnda oled sa niiüd. Loodus, mis sind on hüüdnud ja üles äratand, wõtku sind ka praegu rõõmustada, kelle õppetust oled sa hea meelega wasta wõtnud."

Kül seda loodus erendab,
Kes iseennast parandab.
Kes tarkust nõuab, seda saab,
Ja usinaks ja auusaks jääb.

3. Demosthenes. 340 a. enne Kr.

Demosthenes oli Kreka rahwa kõige suurem ja auusam kõne mees. Kui ta waewalt seitsme aastaseks sai, suri ta isa ära. Oma poisilise põlweks kuulis ta lord ühte Kreka jutu meest kõnet pidawat, mis taale väga meele järele oli ja suurt rõõmu tegi, et ta siis kohe kõnelt nõu wõttis, ka ütles lord üheks nii suguseks targaks kõne meheks saada.

Sest ajast saadik ei wõtnud pois enam osa ei ühestki tühjast mängist, waid pruukis kõik oma aega lugemise, kirjutamise ja rääkimise ehk kõne pidamise õppimise jäuks. Kui ta suureks kaswand ja ühe hea kõne oli hästi wälja mõelnud ja üles kirjutand, luges ta seda hulga rahwa ees etc.

Aga ta sai teotawa wiledega wälja naerdud; ja kõik ta suur waew näitas ilma asjata olewa. Üsna kurna meelega ruttas ta koju.

Tema sõber andis taale nõuja julgust, weel teist lorda katset teha. See lord tegi ta selle kõne kallal palju hooleksmini tööd, kui enne ja õppis seda, oma teada, hästi ete lugema. Aga oh seda kahju! ta sai jälle wälja naerdud; ta tõmmas kuue hõlmad üle pea, oma nagu peita ja läks jälle suure häbiga koju.